

Duquesne University
Duquesne Scholarship Collection

Angola:1882-1889

Spiritana Monumenta Historica

1969

Facultés accordées au Préfet Apostolique de la
Préfecture de la Cimbébasie — (14-XII-1884)

António Brásio

Follow this and additional works at: <https://dsc.duq.edu/angolavol3>

Part of the [Catholic Studies Commons](#)

Recommended Citation

Brásio, A. (Ed.). (1969). Facultés accordées au Préfet Apostolique de la Préfecture de la Cimbébasie. In *Angola: 1882-1889*. Pittsburgh, PA: Duquesne University Press.

This 1884 is brought to you for free and open access by the Spiritana Monumenta Historica at Duquesne Scholarship Collection. It has been accepted for inclusion in Angola:1882-1889 by an authorized administrator of Duquesne Scholarship Collection.

FACULTÉS ACCORDÉES AU PRÉFET APOSTOLIQUE
DE LA PRÉFECTURE DE CIMBÉBASIE

(14-XII-1884)

SOMMAIRE — *Les facultés accordées doivent être utilisées d'après la lettre du rescrit apostolique et les limitations imposées par le droit commun.*

F. IV.

Facultates Concessae SS. D. N. D. Leone Divina Providentia P. P. XIII. Rmo P. Carolo Duparquet presbytero Congregationis Spiritus Sancti et Immaculati Cordis Mariæ, Vice-Præfecto apostolico Præfecturae Cimbebasensi, referente me infrascripto archipiscopo Tyrense, S. Congregationis de Propaganda Fide Secretario, in audientia diei 14 Decembris 1884, durante munere.

1. Dispensandi in quibuscumque irregularitatibus, exceptis illis quæ ex bigamia vera vel ex homicidio voluntario proveniunt; et in his etiam duobus casibus si præcisa necessitas Operariorum ibi fuerit, si tamen quoad homicidium voluntarium ex hujusmodi dispensatione scandalum non oriatur.

2. Dispensandi et commutandi vota simplicia etiam castitatis ex rationabili causa in altera pia opera, non tamen religionis.

3. Absolvendi et dispensandi in quacumque simonia; et in reali, dimissis beneficiis, et super fructibus male perceptis injuncta aliqua eleemosyna vel prænitentia salutari arbitrio dispensantis, vel etiam retentis beneficiis si fuerint parochialis, et non sint qui parochiis præfici possint.

4. Dispensandi in 3º et 4º consanguinitatis et affinitatis gradu simplici et mixto tantum, et in 2º 3º et 4º mixtis, non tamen in 2º solo, quoad futura matrimonia; quod vero ad præterita etiam in 2º solo, dummodo nullo modo attingat primum gradum, cum his qui ab hæresi vel infidelitate convertuntur ad fidem catholicam, et in præfatis casibus prolem susceptam declarandi legitimam.

5. Dispensandi super impedimento publicæ honestatis iustis ex sponsalibus proveniente.

6. Dispensandi super impedimentis criminis, neutro tamen conjugum machinante, ac restituendi jus petendi debitum amissum.

7. Dispensandi in impedimento cognationis spiritualis, præterquam inter levantem et levatum.

8. Hæ vero dispensationes matrimoniales videlicet 4ª 5ª 6ª et 7ª non concedantur nisi cum clausula: dummodo mulier rapta non fuerit, vel si rapta fuerit, in potestate raptoris non existat: neque in utroque foro ubi erunt Episcopi, sed in foro conscientiæ tantum, et in illis expediendis tenor hujusmodi facultatum inseratur, cum expressione temporis ad quod fuerint concessæ.

9. Dispensandi cum gentilibus et infidelibus plures uxores habentibus ut post conversionem et baptismum, quam ex illis maluerint, si etiam ipsa fidelis fiat, retinere possint, nisi prima voluerit converti.

10. Absolvendi ab hæresi et apostasia a fide et a schismate quoscumque etiam ecclesiasticos tam sacerdotes quam regulares; non tamen eos qui ex locis fuerint ubi Sanctum Officium exercetur, nisi in locis missionum in quibus impune grassantur hæreses deliquerint, nec illos qui judicialiter abjuraverint, nisi isti nati sint ubi impune grassantur hæreses, et post judicialem abjurationem illuc reversi in hæresim fuerint relapsi, et hos in foro conscientiae tantum.

11. Absolvendi ab omnibus censuris etiam speciali modo in Bulla — Apostolicæ Sedis Moderationi, diei 12 Octobris 1869, Romano Pontifici reservatis, excepta absolutione complicis in peccato turpi.

12. Benedicendi Paramenta et alia Utensilia pro sacrificio Missæ.

13. Recitandi Rosarium vel alias preces si Breviarium secum deferre non poterunt, vel divinum officium ob aliquod legitimum impedimentum recitare non valeant.

14. Reconciliandi Ecclesias pollutas aqua ab Episcopo benedicta, et in casu necessitatis etiam aqua non benedicta ab Episcopo, et hujusmodi facultatem communicandi simplibus Sacerdotibus.

15. Consecrandi calices, patenas et altaria portatilia cum oleis ab Episcopo benedictis, ubi non erunt Episcopi, vel dissent duas dietas, vel sedes vacet.

16. Dispensandi, quando expedire videbitur, super esu carnium, ovorum et lacticiniorum tempore jejuniorum et quadragesimæ.

17. Celebrandi bis in die si necessitas urgeat, ita tamen ut in prima Missa non sumpserit ablutionem, per unam horam ante auroram et aliam post meridiem in altari portatili, sine ministro, sub dio et sub terra in loco tamen decenti, etiam si altare sit fractum vel sine reliquiis Sanctorum, et præsentibus hæreticis, schismaticis, infidelibus et excommunicatis, dummodo minister non sit hæreticus aut excommunicatus, ac aliter celebrari non possit. Hujusmodi autem facultate bis in die celebrandi nullatenus uti liceat, nisi rarissime et ex gravissimis et urgentissimis causis, in quo graviter ejus conscientia oneratur. Quod si ad præsens aut in posterum quandocumque aderit Episcopus aut vicarius generalis aut capitularis sive vicarius apostolicus, ad cuius dioecesim seu administrationem pertineant loca ubi secundo celebrari contingerit, præfata facultas bis celebrandi nullius prorsus sit

roboris ac momenti, nisi prius prædicto Episcopo, aut eo absente, ipsius Vicario generali aut respective capitulari aut vicario apostolico fuerit exhibita, ab eoque examinatae et approbatæ fuerint in scriptis causæ ea utendi, nec aliter concessa intelligatur quam juxta moderationem ab ipso apponendam et non alias; cuius Episcopi seu Vicarii conscientia oneratur ut nonnisi ex urgentissimis causis, ut supra dictum est, et ad breve tempus ea uti permittat. Quam tamen facultatem poterit Episcopus seu Vacarius, si in Domino visum fuerit expedire, ad aliud breve tempus pluries et eadem servata forma prorogare, intra tempus in hac facultate a sancta Sede concessum et non ultra. Idipsum autem prorsus servetur ab iis quibus haec eadem facultas celebrandi bis in die juxta potestatem inferius apponendam communicata fuerit, adeo ut nemo ex ipsis nisi juxta moderationem ab Episcopo vel ejus vicario capitulari vel generali seu vicario apostolico, ut dictum est, singulis apponendam hujusmodi facultate uti valeat, injuncto eorumdem Episcoporum seu Vicariarorum conscientiae, ut ultra superius dicta, non omnibus indifferenter quibus fuerit communicata sed paucis dumtaxat iisque maturioris prudentiae ac zeli et qui absolute necessarii sunt, nec pro quolibet loco, sed ubi gravis necessitas tulerit et breve tempus, ut dictum est, facultatem quoad hoc communicatam approbet.

18. Concedendi Indulgentiam plenariam primo conversis ab hæresi, atque etiam fidelibus quibuscumque in articulo mortis saltem contritis, si confiteri non poterunt.

19. Concedendi Indulgentiam plenariam in oratione 40 horarum ter in anno indicenda diebus Episcopo bene visitis, contritis et confessis et sacra communione refectis, si tamen ex concursu populi et expositione sanctissimi Sacramenti nulla probabilis suspicio sit sacrilegii ab hæreticis et infidelibus, aut a magistratibus offensum iri.

20. Lucrandi sibi easdem Indulgentias.

21. Singulis secundis feris non impeditis officio 9. lectiōnum, vel eis impeditis die immediate sequenti, celebrando Missam de requiem, in quocumque altari etiam portatili, libe-randi animas secundum ejus intentionem a purgatorii pœnis per modum suffragii.

22. Deferendi Sacratissimum Sacramentum occulte ad Infirmos sine lumine, illudque sine eodem retinendi pro eisdem infirmis, in loco tamen decenti si ab hæreticis aut infidelibus sit periculum sacrilegii.

23. Induendi vestes sacerdtales, si aliter vel transire vel permanere non poterit in locis Missionum.

24. Tenendi et legendi, non tamen aliis concedendi, præquam iis Missionariis quibus in Domino sibi expedire videbitur, libros hæretorum vel infidelium de eorum religione tractantium, ad effectum eos impugnandi in scriptis vel in voce, et aliquos quomodolibet prohibitos præter opera Caroli Molinei, Nicolai Macchiavelli, Historiam civilem Regni Neapolis Petri Giannone, Poema inscriptum «la Puçelle d'Orléans» et librum cui titulus «De l'esprit, Istruzioni intorno la S. Sede tradotta dal francese 1765». «Œuvres philosophiques de Monsieur de la Mettrie, Les Colimaçons, Abregé de l'Histoire Ecclesiastique sub mentito nomine Fleury, Riflessioni d'un Italiano sopra la Chiesa in generale, sisteme de la nature, il vero dispotismo Londra 1770, la Raison par Alphabet, et Joannis Laurentii Isembielh novum Tentamen in Phophetiam de Emmanuel; Histoire Critique de Jésus-Christ, Nouveauz Mélanges Philosophiques Historiques Cri-tiques, nec non Libellum cui titulus: «Universalis Professio Fidei omnium Religionum», ac Eybel de Auriculari Confes-sione 1784 et alterum ejusdem Auctoris inscriptum «Quid est Papa?».

Ac libros de Astrologia Judiciaria principaliter aut inciden-tar vel alias quovis modo de ea tractantes, ita tamen ut libri ex ipsis Provenciis non efferantur.

25. Administrandi omnia Sacraenta etiam Parochialia, Ordine et Confirmatione exceptis, et quoad Sacraenta Parochialia in Dioecesisibus ubi non erunt Episcopi, vel Ordinarii aut eorum Vicariorum, vel in Parochiis ubi non erunt Parochi, vel ubi erunt de eorum licentia.

26. Communicandi has facultates in totum vel in parte Fratribus suæ Missionis quos Sacra Congregatio de Propaganda Fide destinaverit et approbaverit, et non aliis, tam pro omnibus locis in ea Missione contentis, quam pro aliquibus eorum et ad tempus sibi bene visum, prout magis in Domino expedire judicaverit, necnon quatenus opus fuerit revocandi sive etiam moderandi tam circa illarum usum, quam circa loca et tempus easdem exercendi: quod etiam eo absente, Vice-Gerenti intelligatur concessum, ita tamen ut nec eidem Vice-Praefecti aut Vice-Gerenti, nec ipsorum cuilibet liceat eisdem ullo pacto uti extra fines suaæ Missionis. Tempore vero sui obitus liceat eidem, si in Missione praesens fuerit, hanc eamdem Vice-Praefecti facultatem alteri communicare; si vero fuerit absens hoc ipsum Vice-Gerenti tempore obitus ipsius Vice-Praefecti concessum intelligatur, ut sit qui interim possit supplere, donec Sedes Apostolica certior facta, quid quam primum fieri debebit per Delegatum, alio modo provideat.

27. Et prædictæ facultates gratis et sine ulla mercede exerceantur, et durante munere tantum concessae intelligantur.

Datum Romæ, ex Ædibus dictæ S. Congregationis, die et anno ut supra.

D. Archiep. Tyren. Secret.

Gratis quocumque titulo.

RECUÉIL DE DOCUMENTS RELATIFS À LA
MISSION DE LA CIMBÉBASIE, Lândana, Imprimerie
de la Mission, 1885, p. 33-39.